

Greek
Jesus Christ the same
Yesterday, Today and Forever
Tract-JCTF

**Sermons By
William Marrion Branham**

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΑΥΤΟΣ,
ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ**

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

να κάνεις περισσότερα από αυτά που κάνουν οι περισσότεροι από αυτούς, πρέπει να πιστέψεις, και αν θα το κάνεις, τότε τα σημάδια στο Κατά Μάρκον 16:17-18 θα σε ακολουθήσουν, όπως είπε ο Ιησούς ότι θα κάνουν. Θυμηθείτε ότι στο Κατά Μάρκον 16, λέει: “Κηρύξατε το Ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν”. Τότε, ίσως θα πεις: “Αδελφέ Μπράνχαμ, μα τι είναι το Ευαγγέλιο, για να ξέρουμε αν το έχουμε ή όχι;”.

⁷² Είναι ο Λόγος. Ο Παύλος είπε ότι το Ευαγγέλιο έρχεται σε μας όχι μόνο με τα λόγια αλλά και με τη δύναμη και την εκδήλωση του Αγίου Πνεύματος. (Προς Κορινθίους Α 2:4). Τότε δε θα έπρεπε κάποιος να έχει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για να αποδείξει τα σημεία στο Κατά Μάρκον 16;

⁷³ Γυρίστε μαζί μου στο Προς Τιμόθεον Β 3:5, και δείτε πώς το Άγιο Πνεύμα λέει ότι κατά τις τελευταίες μέρες οι άνθρωποι θα έχουν μία μορφή αγιότητας αλλά θα απορρίψουν τη δύναμη αυτή· και από τέτοιους ανθρώπους η Βίβλος λέει ότι πρέπει να απομακρύνεστε.

⁷⁴ Δεν είναι αυτό ένα σημάδι ότι ζούμε κατά τις τελευταίες αυτές μέρες; Οι άνθρωποι αρνούνται τη δύναμη της θεραπείας και της ελευθερίας από τις αμαρτίες. Οι εκκλησίες γίνονται τόσο κρύες και επίσημες, που το πνευματικό θερμόμετρο φτάνει στους εξήντα βαθμούς υπό το μηδέν. Δεν μπορείτε να έχετε τη νίκη και να βλέπετε θαύματα θεϊκής θεραπείας μαζί με χαρτοπαίγνια και τσιγάρα. Κάποιοι άνθρωποι πηγαίνουν στη εκκλησία κάθε Κυριακή πρωί με ένα μεγάλο πούρο στο στόμα τους, ενώ φαίνονται σαν ευνουχισμένα μοσχάρια χωρίς κεραίες. Ο Λόγος του Θεού λέει σε μας να καθαρίσουμε τους εαυτούς μας από κάθε ακαθαρσία. (Προς Κορινθίους Β 7:1). Ω αδελφέ μου, απομακρύνσου από τα δικά σου κοσμικά και αμαρτωλά πράγματα και υπηρέτησε το Θεό. Τότε θα σου επιτρέψει να περπατήσεις στη Λεωφόρο της Αγιότητας Του, όπως είπε στον Ησαΐα, στο 35ον κεφάλαιο.

⁷⁵ Αν κάποιος σου φέρει μια τραπεζική επιταγή των \$70.000.00, θα αρχίσεις να χαίρεσαι. Αν σε ρωτούσα γιατί είσαι τόσο χαρούμενος, θα απαντούσες ότι έχεις \$70.000.00. Αν το αμφισβητούσα θα μου έδειχνες την επιταγή των \$70.000.00. Αν έλεγα ότι δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα χαρτί με γράμματα πάνω του, θα μου έλεγες ότι κατατέθηκαν \$70.000.00 στην Αμερικάνικη κυβέρνηση πριν γραφτεί αυτή η επιταγή, και ότι η κυβέρνηση θα την υποστηρίξει.

⁷⁶ Πρέπει λοιπόν να ξέρεις ότι στην Επιστολή Ιακώβου 5:14 λέει: “και η ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα”. Θα μπορούσες να πεις ότι ήταν μόνο ένα χαρτί με γράμματα πάνω. Αλλά αδελφέ, όλος ο παράδεισος υποστηρίζει τη Βίβλο. Όταν διαβάζεις τον Άγιο Λόγο Του, θυμήσου ότι η υπόσχεση είναι για σένα. Τότε άρχισε να χαίρεσαι και να πιστεύεις και Αυτός θα σε θεραπεύσει. Ο θεός είναι ο ίδιος, σήμερα και για πάντα. Αμήν.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΑΥΤΟΣ, ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

¹ Το βιβλίο αυτό έχει γραφτεί για να ξέρει ο καθένας που το διαβάζει, ότι ο Ιησούς Χριστός ακόμη σώζει και θεραπεύει ανθρώπους. Είναι πίστη μου, ότι σύντομα θα εμφανιστεί πάλι. Μακάρι αυτό το βιβλίο να σας βοηθήσει να είστε έτοιμοι.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

² Ω Πατέρα στον Ουρανό, Σε παρακαλούμε να ευλογήσεις καθέναν που διαβάζει αυτό το βιβλίο.

³ Αφησε τους να ξέρουν, ότι Εσύ θα καλέσεις μια δυνατή Εκκλησία σύντομα, τέτοια που δεν έχουμε δει ποτέ.

⁴ Ακόμη Σε πιστεύουμε.

⁵ Δημιούργησε έναν πόθο σε κάθε καρδιά και, ω Δίκαιε Θεέ, βοήθησε τον ταπεινό Σου δούλο να συνεχίσει το θέλημα Σου.

⁶ Ξέρω, ότι Εσύ με έκρυψες στα βούρλα, όπως Εσύ έκρυψες και το Μωυσή για κάποιο λόγο.

⁷ Έτσι, Πατέρα, βοήθησε με να δοξάσω το Όνομα Σου, επειδή αυτό το ζητώ στο Όνομα του Ιησού.

⁸ Αμήν.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΑΥΤΟΣ, ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

⁹ Γεννήθηκα στην κομητεία Κάμπερλαντ, Κεντάκυ, σε μια μικρή καλύβα από κούτσουρα. Η πατέρας μου και η μητέρα μου παντρεύτηκαν νέοι και εγώ ήμουν το πρώτο παιδί. Η μητέρα μου μου διηγήθηκε ότι μια φορά, όταν ήμουν μόνο έξι μηνών και ο πατέρας απουσίαζε από το σπίτι, είχαμε αποκλειστεί από τα χιόνια στα βουνά για μερικές μέρες. Ενώ η μητέρα μου γινόταν ολοένα και πιο αδύνατη, ήμαστε χωρίς τροφή. Επιτέλους, σκέφτηκε, το τέλος έχει έλθει. Μου είπε ότι μάζεψε όλα τα ρούχα και τις κουβέρτες μας και πιάνοντας με στα χέρια της τα περιτύλιξε όλα γύρω μας, ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε όσο πιο ζεστοί γίνεται.

¹⁰ Αγαπητέ αναγνώστη, πιστεύω ότι εκείνη η στιγμή θα ήταν το τέλος μας, εάν ο φιλόστοργος μας Λυτρωτής δεν ερχόταν στη σκηνή. Αλλά Αυτός είναι

πάντα κοντά και εμφανίζεται τη σωστή στιγμή. Μίλησε τότε σε έναν ηλικιωμένο και αγαπητό γείτονα με καρδιά Αγίου και του είπε να έρθει και να ελέγξει γιατί δεν έβγαине καπνός από την καπνοδόχο μας κατά τις τελευταίες μέρες. Όταν ήρθε και όρμησε μέσα στην καλύβα, βρήκε εμένα και τη μητέρα μου σε κατάσταση λιμοκτονίας. Πήρε λίγα ξύλα και άναψε φωτιά. Έπειτα, γύρισε στην καλύβα του για να μας φέρει λίγο φαγητό. Σύντομα ήμασταν ξανά στο δρόμο μας, στη δύναμη και στην υγεία και πάλι. Ας δοξάσουμε το Όνομα Του για τούτο.

¹¹ Λίγο αργότερα από αυτό το συμβάν, φύγαμε από την πολιτεία Κεντάκου και μετακομίσαμε στην πολιτεία Ιντιάνα. Ο πατέρας πήγε για δουλειά σε ένα γεωργό στη Γιούτα, στην πολιτεία Ιντιάνα. Κατοικήσαμε εκεί περίπου για ένα χρόνο και έπειτα μετακομίσαμε ακόμα πιο κάτω, στην κοιλάδα του Οχάιο. Τα χρόνια πέρασαν και είχα γίνει ένα εύσωμο αγόρι, όταν ο Θεός μίλησε σε μένα.

¹² Ένα βράδυ ήμουν καθοδόν και μετέφερα νερό στο σπίτι από τη σιταποθήκη, που ήταν περίπου μία πολυκατοικία απόσταση από το σπίτι. Στα μισά του δρόμου, μεταξύ του σπιτιού και της σιταποθήκης, στεκόταν ένα γερασμένο δέντρο λεύκας. Μόλις είχα γυρίσει σπίτι από το σχολείο εκείνο το απόγευμα και τα άλλα αγόρια από τη γειτονιά πήγαιναν στον παλιό νερόλακκο για να ψαρέψουν. Έκλαιγα, γιατί ήθελα κι εγώ να πάω να ψαρέψω, αλλά ο πατέρας είπε ότι έπρεπε να μεταφέρω νερό. Είχα σταματήσει κάτω από το δέντρο για να αναπαυτώ, όταν ξαφνικά άκουσα τον άνεμο να φυσά στα φύλλα. Ήξερα, ότι δε φυσούσε σε κανέναν άλλο τόπο. Φαινόταν να είναι ένα πολύ ήσυχο απόγευμα. Κινήθηκα πίσω από το δέντρο και παρατήρησα ότι ένας χώρος περίπου στο μέγεθος του βαρελιού, φαινόταν να φυσά μέσα από τα φύλλα του δέντρου. Τότε έφτασε μία φωνή που έλεγε: “ Ποτέ να μην πεις, να μην καπνίσεις και να μη μολύνεις το σώμα σου με οποιονδήποτε τρόπο, επειδή έχω για σένα μία δουλειά να κάνεις όταν μεγαλώσεις”. Αυτό με φόβισε τόσο που έτρεξα σπίτι, αλλά ποτέ δεν είπα σε κανένα για αυτό το συμβάν. Δεν μπόρεσα ποτέ να πω ή να καπνίσω. Πιστεύω ότι ο Θεός θα κάνει ένα μεγάλο έργο κατά τις έσχατες μέρες.

¹³ Όταν έγινα αρκετά ώριμος για να βγαίνω έξω με άλλες νεαρές παρέες, με πείραζαν και έλεγαν ότι ήμουν θηλυπρεπής επειδή δεν κάπνιζα και δεν έπινα. Έλεγαν ότι ακόμα και τα κορίτσια είχαν περισσότερο νεύρο από μένα, αφού εκείνες θα κάπνιζαν. Ντρεπόμουν τότε να τους πω τι είχε γίνει στη ζωή μου. Αλλά, αγαπητοί φίλοι, σήμερα σίγουρα αποκτώ δόξα · λέγοντας στον κόσμο για εκείνο το συμβάν. Αλληλούια!

¹⁴ Κατά την ηλικία των δεκατεσσάρων χρονών, πληγώθηκα επίσης σοβαρά ενώ κυνηγούσα. Πέρασα επτά μήνες στο νοσοκομείο. Ο Θεός ασχολήθηκε μαζί μου αλλά εγώ δεν ήθελα να το προσέξω. Η κλήση του Θεού στη ζωή μου γινόταν ολοένα και περισσότερο πραγματική για μένα. Αλλά, μη έχοντας

⁶⁵ Λοιπόν, φίλε, να πιστεύεις στον Ιησού για τη θεραπεία σου κατά τον ίδιο τρόπο που Τον πιστεύεις για τη συγχώρεση των αμαρτιών σου και η εξιλέωση θα έχει την ίδια εφαρμογή. Θα λειτουργήσει για σένα και με τους δύο τρόπους, όταν πιστέψεις ότι έγινε για σένα αυτή τη μέρα, όπως και για εκείνους εκείνη τη μέρα.

⁶⁶ Ακριβώς όπως κατεβαίνεις στον ποταμό για να περάσεις απέναντι με το φέρυ-μπωτ και βλέπεις άλλους να το κάνουν, γιατί εσύ να μην μπορείς; Δεν πηγαίνεις στον καπετάνιο της βάρκας και το ρωτάς εάν η βάρκα θα ολοκληρώσει το ταξίδι ή όχι. Πληρώνεις μόνο το εισιτήριο σου, βγαίνεις πάνω και κάθεσαι. Τότε είναι δουλειά του καπετάνιου να σε μεταφέρει δια μέσω του ποταμού.

⁶⁷ Είναι η ίδια μέθοδος με τη θεϊκή θεραπεία. Βλέπεις άλλους να γίνονται καλά και μπορείς να θεραπευτείς και εσύ. Μόνο πήγαινε στον Ιησού. Η βάρκα σε αυτή την περίπτωση είναι να πιστεύεις, να έχεις πίστη και τότε εναπόκειται στον Ιησού να σε φροντίσει να τελειώσεις με επιτυχία. Ω, αδελφέ και αδελφή, πιστέψτε Τον, μπορείτε και εσείς να θεραπευτείτε. Η μέρα των θαυμάτων δεν είναι παρελθόν για εκείνους που πιστεύουν ότι δεν έχει περάσει.

⁶⁸ Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνετε όταν προγραμματίζετε μία εκδρομή; Παίρνετε το μετεωρολογικό ημερολόγιο και βλέπετε αν λέει ότι εκείνη τη μέρα θα βρέξει ή αν θα είναι κατάλληλη. Και θα χαρείτε αν λέει ότι αυτή η μέρα είναι κατάλληλη. Και τότε θα πείτε: “Θα προγραμματίσουμε την εκδρομή εκείνη τη μέρα”. Θα αγοράσετε το φαγητό σας και θα ετοιμαστείτε για να πάτε έξω, μόνο και μόνο επειδή το μετεωρολογικό ημερολόγιο χαρακτηρίζει εκείνη τη μέρα ως κατάλληλη.

⁶⁹ Ω, αδελφέ και αδελφή, δίνετε τόσο μεγάλη πίστη στο μετεωρολογικό ημερολόγιο, γιατί δεν μπορείτε να πιστέψετε το Λόγο του Θεού; Να θυμάστε ότι ο Θεός έχει πάντα κάποιους που Τον πιστεύουν. Γιατί να μην είστε και εσείς ένας εξ αυτών τώρα; Διαβάστε το Κατά Μάρκον 16:17 και δείτε ότι η τελευταία εντολή που δόθηκε στην εκκλησία ήταν – να θεραπεύει τους ασθενείς. Είπε Αυτός: “σημεία δε τοις πιστεύουσι ταύτα παρακολουθήσει”.

⁷⁰ Εάν η εκκλησία σας λέει ότι πιστεύει στην Βίβλο, αλλά τα σημεία δείχνουν ότι δεν την ακολουθεί, τότε σύμφωνα με το Λόγο του Θεού δεν πιστεύει. Ρωτήστε κάποιο σήμερα για ένα σημάδι που δείχνει ότι είναι καλός πιστός και πολύ πιθανόν θα σας καταδείξουν κάποιον που έχει μία καλή κοινωνική θέση ή που κάνει μεγάλες εισφορές.

⁷¹ Ω αδελφέ μου, μερικά από αυτά τα είδη χριστιανών γνωρίζουν τόσα για το Θεό, όσα γνωρίζει και ένας αφρικανός Οττεντότο για την αιγυπτιακή νύχτα, και κάποιοι εξ αυτών είναι και φαινομενικά κατηρητισμένοι ακαδημαϊκοί ιερατικών σχολών. Αλλά δε χρειάζεται να είσαι θρησκευτικός ακαδημαϊκός για να καταλάβεις και να γνωρίσεις το Θεό. Χρειάζεται, όμως,

σήμερα, ανθρώπους σαν τον αδελφό Μπράνχαμ, τον αδελφό Έριξον, τον Τζον Σπρόλ και άλλους στων οποίων το πνεύμα δόθηκε το δώρο της Θεϊκής θεραπείας. Ο Ιησούς Χριστός Αυτός εχτές, σήμερα και για πάντα. Και είναι τόσο ικανός και θέλει τόσο να μας θεραπεύσει όσο και όταν δίδασκε το Ευαγγέλιο της Βασιλείας και θηράπευε ανθρώπους χίλια εννιακόσια χρόνια πριν. Είδα τον Τζοάν Γκρέι, το μικρό βρέφος που ήταν άρρωστο, στις 26 Αυγούστου. Είναι τώρα είκοσι εφτά μήνες μεγαλύτερος και είναι τόσο υγιείς και δυνατός όσο γίνεται.

Δικός σας στο Όνομα του Ιησού Χριστού,

Γ. Δ. Τζόουνς, Οδός Μείπελ, Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα.

⁶¹ Αγαπητοί φίλοι, είναι και άλλοι που έχουν θεραπευτεί και θα ήθελαν να δώσουν τη δική τους μαρτυρία στη δύναμη του Θεού, όμως δεν έχουμε το χώρο για να συμπεριληφθούν σε αυτό το μικρό βιβλιαράκι. Οι μαρτυρίες που δόθηκαν έχουν ως στόχο να σας ενθαρρύνουν να πιστέψετε στον Ιησού Χριστό και να το γνωρίσετε ως το Σωτήρα και Θεραπευτή σας.

⁶² Πολλοί που διαβάζουν τη Βίβλο, λένε: “Εάν ζούσα κατά τον καιρό της Βίβλου, θα πήγαινα στον Ιησού και θα του ζητούσα να με βοηθήσει”. Φίλοι μου, ο Ιησούς είναι εδώ σήμερα για να σας βοηθήσει, ακριβώς ο ίδιος, όπως ήταν και εκείνες τις μέρες. Μόνο πιστεύετε στο Άγιο Πνεύμα. Αυτό είναι ο μάρτυρας του Ιησού. Παρακαλώ, εκεί όπου βρίσκεστε, πιστέψτε σε Αυτόν και θα θεραπευτείτε.

ΚΗΡΥΓΜΑ

⁶³ Το κείμενο μας βρίσκεται στον Ησαΐα 53:5: “Αλλά Αυτός ετραυματίσθη δια τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη δια τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ’ Αυτόν· και δια των πληγών Αυτού ημείς ιάθημεν”.

⁶⁴ Λοιπόν, φίλε μου, η Βίβλος λέει: “Δια των πληγών Αυτού ημείς ιάθημεν”. Και θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ακόμα έχουμε συγχώρεση των αμαρτιών μας δια μέσω του χυσίματος του Αίματος Του, χωρίς να Τον ενδιαφέρει τι έχουμε κάνει εμείς. Γιατί; Επειδή ήταν μέρος της εξιλαστήριας θυσίας Του. Δεν ήταν και οι πληγές Του από τα μαστίγια μέρος της εξιλαστήριας θυσίας Του; Εάν η εξιλέωση για τη θεραπεία έχει χάσει τη δύναμη της με οποιονδήποτε τρόπο, τότε και εσύ βρίσκεσαι ακόμα μέσα στις αμαρτίες σου. Επειδή, η εξιλέωση για τις αμαρτίες σου έγινε από το ίδιο αίμα, από τον ίδιο άντρα, στο ίδιο μέρος, κατά τον ίδιο καιρό, την ίδια μέρα. Έτσι, θα πρέπει να πεις ότι και οι δύο λειτουργούν μαζί ή καμιά δεν έχει αποτέλεσμα.

ανατραφεί από χριστιανική οικογένεια, προσπάθησα να αντισταθώ. Πολλές ήταν οι φορές που άκουσα εκείνη τη γαλήνια και απαλή φωνή να με καλεί, αλλά εγώ την απομάκρυνα. Έφτασα στο σημείο που δεν μπορούσα ακόμη και να ακούσω καμιά μνεία για την εκκλησία.

¹⁵ Μια μέρα πίστεψα ότι είχα βρει έναν τρόπο να απαλλαχτώ από εκείνο το κάλεσμα. Πήγα έξω, προς τα δυτικά, για να δουλέψω σε ένα αγρόκτημα. Φίλε μου, ο Θεός είναι τόσο μεγάλος εκεί έξω όσο είναι και σε οποιοδήποτε άλλο μέρος. Ελπίζω να ωφεληθείς από τη δική μου εμπειρία. Όταν Αυτός σε καλεί, απάντησε Του.

¹⁶ Ένα πρωινό του Σεπτέμβρη του 1927, είπα στη μητέρα μου ότι θα πήγαινα σε ένα μικρό ταξίδι – κατασκήνωση στο Τούνελ Μιλ, το οποίο είναι περίπου δεκατέσσερα μίλια από το Τζέφερσονβιλ, όπου κατοικούσαμε εκείνο το χρονικό διάστημα. Είχα, όμως, ήδη σχεδιάσει ταξίδι στην Αριζόνα με μερικούς φίλους. Όταν η μητέρα μου με ξανάκουσε δεν ήμουν στο Τούνελ Μιλ αλλά στο Φοίνικα, στην Αριζόνα, αποφεύγοντας το Θεό της Αγάπης. Η ζωή στο αγρόκτημα ήταν πολύ καλή για λίγο καιρό, αλλά σύντομα έγινε βαρετή, όπως και κάθε άλλη απόλαυση αυτού του κόσμου. Αλλά αφήστε με να πω εδώ, Δόξα τω Θεώ, αφού η εμπειρία με τον Ιησού γίνεται με το πέρασμα του χρόνου ολοένα και πιο ευχάριστη και ποτέ βαρετή και ξεπερασμένη. Ο Ιησούς πάντα δίνει απόλυτη ειρήνη και ανακούφιση.

¹⁷ Πολλές φορές έχω ακούσει τον άνεμο να φυσά μέσα από ψηλά πεύκα. Φαινόταν ως να μπορούσα να ακούσω τη φωνή Του να καλεί έξω από το δάσος και να λέει: “Αδάμ, πού είσαι;”. Τα αστέρια φαινόταν να είναι τόσο κοντά που θα μπορούσες να τα μαζέψεις με τα χέρια σου. Ο Θεός φαινόταν να είναι τόσο κοντά κάποιες φορές.

¹⁸ Ένα πράγμα που σήμαινε τόσα πολλά τόσο για μένα όσο και για τη χώρα, είναι οι δρόμοι στην έρημο. Αν ποτέ βγεις από το δρόμο, χάνεσαι τόσο εύκολα. Είναι πολλές οι φορές που τουρίστες βλέπουν λουλούδια της ερήμου και αφήνουν τον κύριο δρόμο για να τα μαζέψουν. Περιφέρονται μέσα στην έρημο και είναι χαμένοι και κάποιες φορές πεθαίνουν από δίψα. Έτσι είναι και στο χριστιανικό δρόμο – ο Θεός έχει έναν κύριο δρόμο. Μιλά γι’ αυτόν στον Ησαΐα, στο τριακοστό πέμπτο κεφάλαιο. Ονομάζεται “Αγία Οδός”. Πολλές φορές είναι που μικρές απολαύσεις αυτού του κόσμου σε απομακρύνουν από αυτή την κύρια οδό. Έπειτα, έχεις χάσει την εμπειρία σου με το Θεό.

¹⁹ Στην έρημο όταν είσαι χαμένος, κάποιες φορές εμφανίζεται μία οπτασία. Στους ανθρώπους που πεθαίνουν από δίψα, η οπτασία αυτή θα είναι ένας ποταμός ή μία λίμνη. Πολλές φορές οι άνθρωποι τρέχουν μετά από αυτή και πέφτουν σε αυτή για να ανακαλύψουν μόνο ότι λούονται σε μία ζεστή άμμο. Μερικές φορές, ο διάβολος σου δείχνει κάτι το οποίο αποκαλεί, καλή ώρα. Αυτό είναι μόνο μια οπτασία, είναι κάτι που δεν είναι πραγματικό. Αν τον

ακούσεις, θα ανακαλύψεις ότι ο εαυτός σου θα συσσωρεύει μόνο λύπες πάνω στο κεφάλι σου. Μην τον παίρνεις στα σοβαρά αγαπητέ αναγνώστη. Πίστευε τον Ιησού που δίνει ζωντανό νερό σ' αυτούς που πεινούν και διψούν.

²⁰ Μία μέρα έλαβα ένα γράμμα από το σπίτι, το οποίο έλεγε ότι ένας από τους αδελφούς μου ήταν πολύ άρρωστος.

²¹ Ήταν ο Έδουαρντ, αυτός που γεννήθηκε μετά από εμένα. Φυσικά, εγώ νόμισα ότι δεν ήταν κάτι το σοβαρό και πίστεψα ότι θα είναι εντάξει. Αλλά ένα βράδυ, μερικές μέρες αργότερα, καθώς επέστρεφα από την πόλη και ενώ περνούσα από την αίθουσα φαγητού στο αγρόκτημα, είδα ένα χαρτί στο τραπέζι. Το πήρα. Το διάβασα: "Μπιλ, έλα εδώ στη βόρεια βοσκή. Πολύ σημαντικό". Μετά που είχα διαβάσει τη σημείωση, εγώ και ένας φίλος περπατήσαμε έξω προς τη βοσκή. Το πρώτο πρόσωπο που συνάντησα ήταν ένας παλιός δασοφύλακας του Μοναχικού Αστεριού, ο οποίος εργαζόταν στο αγρόκτημα. Το όνομα του ήταν Ντάρφνι, αλλά εμείς τον ονομάζαμε "Ποπ". Είχε μία περίλυπη έκφραση στο πρόσωπο του, ενώ έλεγε: "Μπιλ, παιδί μου, έχω άσχημα νέα για σένα". Εκείνη τη στιγμή, ο επιστάτης ήλθε και πλησίασε. Μου είπαν, ότι ένα τηλεγράφημα είχε μόλις φτάσει και ότι πληροφορούσε για το θάνατο του αδελφού μου.

²² Αγαπητέ φίλε, για μια στιγμή δεν μπορούσα να κινηθώ. Ήταν ο πρώτος θάνατος στην οικογένεια μας. Αλλά θέλω να πω ότι το πρώτο πράγμα, το οποίο σκέφτηκα, ήταν αν ήταν προετοιμασμένος να πεθάνει. Καθώς έστρεφα το κεφάλι μου γύρω γύρω και κοίταξα διαγώνια μέσα στο κίτρινο λιβάδι, δάκρυα έρευσαν κάτω από τα μάγουλα μου. Θυμήθηκα πώς είχαμε αγωνιστεί μαζί όταν ήμαστε μικρά αγόρια και πόσο δύσκολο ήταν για μας. Πηγαίναμε στο σχολείο με ελάχιστο φαγητό για να φάμε. Τα δάχτυλα των ποδιών μας ήταν έξω από τα παπούτσια και έπρεπε να φοράμε παλιά παλιά στερεωμένα στο λαιμό, επειδή δε φορούσαμε πουκάμισα από κάτω. Θυμήθηκα πως για γεύμα, μια μέρα η μητέρα μας είχε λίγο καλαμπόκι σε ένα μικρό κουβά. Δεν τρώγαμε με τα υπόλοιπα παιδιά. Δεν μπορούσαμε να πληρώσουμε για φαγητά όπως αυτά που έτρωγαν οι άλλοι. Πάντα ξεφεύγαμε και πηγαίναμε πάνω στο λόφο και τρώγαμε εκεί. Θυμάμαι εκείνη τη μέρα που είχαμε καλαμπόκι, σκεφτόμασταν ότι ήταν πραγματική απόλαυση. Έτσι, για να είμαι σίγουρος ότι θα έπαιρνα τη μερίδα μου, πήγα πριν από το μεσημέρι και πήρα μία γεμάτη φούχτα, προτού ο αδελφός μου πάρει τη δική του μερίδα.

²³ Τότε, και ενώ στεκόμουν εκεί κοιτάζοντας το λιβάδι να ψήνεται από τον ήλιο, σκεφτόμουν για όλα αυτά τα πράγματα και διερωτόμουν αν ο Θεός τον είχε πάρει σε ένα καλύτερο μέρος. Εκείνη τη στιγμή ο Θεός με κάλεσε και πάλι, αλλά ως συνήθως προσπάθησα να αποκρούσω το κάλεσμα.

²⁴ Ετοιμάστηκα να πάω σπίτι για την κηδεία. Ο σεβάσμιος Μακ Κίννυ από την εκκλησία του Πορτ Φούλτον, ένας άντρας που είναι σαν πατέρας για μένα

την περίπτωση μου εξολοκλήρου στον Κύριο.

⁵⁸ Στις 10 Ιουνίου, ο αδελφός Μπράνχαμ και ο αδελφός Σούαρντ προσευχήθηκαν για μένα ξανά, και αυτή τη φορά ο Θεός με θεράπευσε πλήρως! Δόξα στο Άγιο Όνομα Του! Μια φορά στο παρελθόν, ο αδελφός Μπράνχαμ είχε προσευχηθεί για μένα και για τις αδύναμες καμάρες των ποδιών μου. Τα πόδια μου πονούσαν τόσο που ήταν για μένα βασανιστήριο να περπατήσω. Αλλά από τότε που αλείφθηκα και προσευχήθηκα, τα πόδια μου έγιναν πιο δυνατά και σήμερα μπορώ να περπατήσω μεγάλη απόσταση με λιγότερη δυσκολία παρά από ένα μέτρο πριν από τη κρίση. Επιθυμώ να προσθέσω εδώ, ότι αυτή δεν ήταν η πρώτη εμπειρία μου με τη θεϊκή θεραπεία. Είκοσι ένα χρόνια πριν, παρακολούθησα μία συνάντηση που διεξήγαγε ο σεβάσμιος Κ. Χ. Έριξον στην Κολούμπια, Ιντιάνα. Κάποιοι άλλοι θεραπεύτηκαν εκεί από διάφορες ασθένειες και αφού και εγώ υπέφερα από μία άσχημη περίπτωση φλεγμονής του βλεννογόνου για μεγάλο χρονικό διάστημα· η οποία αναπτύχθηκε στο δεξί μου μάτι έτσι που κάλυπτε μερικώς την όραση μου (και θα με τύφλωνε στην πορεία του χρόνου), ζήτησα και εγώ από τον Κύριο να με θεραπεύσει και Αυτός με θεράπευσε. Από τότε δεν υπέφερα ξανά από αυτή την ασθένεια. Και αυτή την ευλογία την έλαβα ενώ καθόμουν στη θέση μου, πριν ακόμα ζητήσω τις προσευχές του σεβάσμιου Έριξον.

⁵⁹ Ήμουν αυτόπτης μάρτυρας σε θεραπείες και διάβασα και άκουσα μαρτυρίες άλλων. Σχεδόν δύο χρόνια πριν πέρασα από ένα σπίτι στο Πρόσπεκτ, στο Κεντάκυ. Ένα μικρό, άρρωστο βρέφος ξάπλωνε πάνω σε ένα αχυρόστρωμα στην αυλή και η μητέρα του μου είπε ότι ήταν πέραν των τεσσάρων χρονών και ότι ήταν άρρωστο καθ' όλη τη διάρκεια της σύντομης ζωής του. Το βρέφος ήταν πολύ αδύνατο και δεν μπορούσε να πάρει τροφή χωρίς να ουρλιάζει από πόνο. Την επόμενη Κυριακή είπα στον αδελφό Μπράνχαμ για αυτό το παιδί. Αυτός και η συγκέντρωση των πιστών προσευχήθηκαν για το παιδί. Λίγες εβδομάδες αργότερα πέρασα ξανά από το σπίτι αυτό και ρώτησα για το βρέφος. Γινόταν καλύτερα και έπαιρνε βάρος. Πήγα μέσα για να το δω και έπαιρνε τροφή και πραγματικά το απολάμβανε. Είναι γραμμένο πως ο ουράνιος Πατέρας μας, έχει δώσει στο Γιο Του, τον Ιησού Χριστό, όλη τη δύναμη του ουρανού και της γης, και ότι έχει δώσει σε Αυτόν ένα Όνομα που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα. Και ο Πέτρος είπε ότι ήταν στο δικό Του Όνομα, μέσα από την πίστη στο δικό Του Όνομα, που θεραπεύτηκε εκείνος ο κουτσός άντρας στην πύλη του Ιερού. Είναι στο ίδιο εκείνο δοξασμένο Όνομα που γίνονται αυτά τα θαυμάσια πράγματα σήμερα. Και όταν θεραπευόμαστε από την προσευχή της πίστης, δεν είναι η μόνη ευλογία που λαμβάνουμε, αλλά μαζί της επίσης και τη διαβεβαίωση της συγχώρεσης των αμαρτιών. (Επιστολή Ιακώβου 5:15.)

⁶⁰ Ευχαριστήστε το Θεό που έχουμε σε αυτό τον προβληματικό κόσμο του

Γεωργία Κάρτερ, Μίλταουν, Ιντιάνα

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵⁶ Είχα χειρουργηθεί και είχα μία μορφή καρκίνου που δημιουργήθηκε εξαιτίας της εγχείρησης. Έκανα όλα όσα ήξερα για να ανακτήσω την υγεία μου αλλά είχα αποτύχει. Η γυναίκα μου ήταν επίσης άρρωστη και ακούσαμε για το σεβάσμιο Ουίλιαμ Μπράνχαμ και για το πώς ο Θεός θεράπευε μέσω αυτού. Πήγαμε, λοιπόν, στο σπίτι του μια Κυριακή απόγευμα πριν από έξι μήνες περίπου, και όταν φτάσαμε βρήκαμε και άλλους που πήγαν εκεί για τον ίδιο σκοπό και θεραπεύτηκαν. Μετά, μιλήσαμε με τον αδερφό Μπράνχαμ και τον ρωτήσαμε αν υπάρχει κάτι που να μπορεί να κάνει για μας. Του είπαμε ότι είμαστε καθολικοί, αλλά αυτός μας είπε ότι η θεική θεραπεία ήταν εφικτή για όλους όσους θα πίστευαν. Μας επέστησε την προσοχή σε μία καθολική κυρία, η οποία είχε ανακτήσει την όραση της από τότε που είχε ζητήσει τη βοήθεια του Θεού και τώρα μπορεί να διαβάζει ακόμα και πολύ λεπτά γράμματα. Ήταν τόσο τυφλή που έπρεπε να την οδηγήσουν στο σπίτι του. Έπειτα, η γυναίκα μου κι εγώ προσευχηθήκαμε και θεραπευτήκαμε και οι δύο. Ο καρκίνος μου εξαφανίστηκε. Τώρα είμαστε τόσο ευτυχισμένοι και υγιείς που σηκωνόμαστε κάθε πρωί από το κρεβάτι στις 3 και προσευχόμαστε για τον αδελφό Μπράνχαμ και για το έργο που τελεί για το Θεό. Εδώ στην πόλη έχω μία επιχείρηση από ηλεκτρικά είδη και κάθε Κυριακή πρωί πηγαίνουμε στην πρωινή λειτουργία και έπειτα διασχίζουμε γρήγορα τη γέφυρα για να πάμε στην εκκλησία του Μπράνχαμ. Επίσης, παρακολουθούμε τις νυχτερινές λειτουργίες και την Τετάρτη τη συνάντηση για προσευχή. Έχουμε μία πανέμορφη ζωή και μοιάζει να ζούμε σε ένα καινούργιο κόσμο. Με ευχαρίστηση θα απαντήσω όλα τα γράμματα και θα δώσω πληροφορίες για την αποθεραπεία μου.

Λούις Χ. Χεντ, Γκάρνερ Κουρτ 417, Λούισβιλ, Κεντάκυ.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵⁷ Θέλω να προσθέσω τη μαρτυρία μου για τη δόξα του Θεού σε σχέση με τη θεική θεραπεία. Για περίπου τρία χρόνια ταλαιπωριόμουν από έκζεμα που συνέχια εξαπλωνόταν και χειροτέρευε, μέχρι που το πίσω μέρος των χεριών μου και το πάνω μέρος των ποδιών μου καλύφθηκαν από σκληρό κάκαδο. Ήταν σοβαρά φουσκωμένα και πολύ ερεθισμένα. Στις 11 Απριλίου του 1945, ο αδελφός Μπράνχαμ με άλειψε με λάδι, έβαλε τα χέρια του πάνω μου σε στάση προσευχής και προσευχήθηκε. Αντί να γίνω καλύτερα, συνέχισα να γίνω χειρότερα, και καθώς είχα χρησιμοποιήσει αλοιφή στα χέρια και στα πόδια μου, σκέφτηκα ότι ίσως αυτός είναι ο λόγος που δεν γίνονται καλύτερα. Έτσι, αποφάσισα να σταματήσω όλα τα φάρμακα και να αφήσω

και κήρυξε την κηδεία του, είπε στο κήρυγμα του: “Ίσως υπάρχουν μερικοί εδώ που δε γνωρίζουν το Θεό· αν είναι έτσι, περιμένετε Τον τώρα”.

²⁵ Ω, πώς αντιλήφθηκα τη θέση μου, ο Θεός ασχολείτο πάλι με μένα. Αγαπητέ αναγνώστη, όταν Αυτός καλεί, απάντησε Του.

²⁶ Ποτέ δε θα ξεχάσω πόσο έκλαψε ο ηλικιωμένος πατέρας μου και η μητέρα μου μετά από την κηδεία. Εγώ ήθελα να πάω πίσω στη Δύση όπου και ήμουν, αλλά η μητέρα μου με παρακάλεσε τόσο πολύ να μείνω, που τελικά συμφώνησα να μείνω αν έβρισκα δουλειά. Σύντομα βρήκα δουλειά στην Εταιρεία Δημόσιας Υπηρεσίας της πολιτείας της Ιντιάνας.

²⁷ Δύο χρόνια αργότερα περίπου, ενώ δοκίμαζα μετρητές στο κατάστημα μετρητών στο εργαστήριο αερίου στο Νιου Άλμπαν, εξαντλήθηκα από το γκάζι και για εβδομάδες υπέφερα από αυτό. Πήγα σε όλους τους γιατρούς που γνώριζα. Δεν μπορούσα να βρω καταπραυντικό. Υπέφερα από κάψιμο στο στομάχι που ήταν αποτέλεσμα του γκαζιού. Γινόταν ολόενα και χειρότερο. Με οδήγησαν σε ειδικούς γιατρούς στο Λούσβιλ, στο Κεντάκυ. Τελικά αποφάνθηκαν ότι ήταν η σκωληκοειδής μου απόφυση και είπαν ότι χρειαζόμουν μία εγχείρηση. Δεν μπορούσα να το πιστέψω, επειδή ποτέ δεν είχα πόνο στα πλευρά. Οι γιατροί είπαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν περισσότερα για μένα, μέχρι να κάνω την εγχείρηση. Τελικά, αποφάσισα να την κάνω αλλά επέμεινα να χρησιμοποιήσουν τοπική αναισθησία, ώστε να μπορούσα να παρακολουθήσω την εγχείρηση.

²⁸ Ω, ήθελα κάποιον που ήξερε το Θεό να σταθεί δίπλα μου. Πίστευα στην προσευχή, αλλά δεν μπορούσα να προσευχηθώ. Έτσι, ο λειτουργός από την Πρώτη Βαπτιστική Εκκλησία ήλθε μαζί μου στο χειρουργείο.

²⁹ Όταν με πήραν από το χειρουργικό τραπέζι στο κρεβάτι μου, αισθάνθηκα να γίνω ολόενα και πιο αδύνατος. Η καρδιά μου με δυσκολία χτυπούσε. Αισθανόμουν το θάνατο από πάνω μου. Η αναπνοή μου γινόταν βραχύτερη όλη την ώρα. Ήξερα ότι είχα φτάσει στο τέλος του δρόμου μου. Ω, φίλε μου, περίμενε μέχρι να φτάσεις και εσύ εκεί μια φορά και τότε θα σκεφτείς για πολλά πράγματα που έχεις κάνει. Ήξερα ότι δεν είχα καπνίσει ποτέ, ούτε ήπια και δεν είχα ποτέ ακάθαρτες συνήθειες, αλλά ήξερα επίσης ότι δεν ήμουν έτοιμος να συναντήσω το Θεό μου.

³⁰ Φίλε μου, αν είσαι μόνο ένα ψυχρό τυπικό μέλος της εκκλησίας, θα ξέρεις, πως όταν φτάσεις στο τέλος, δε θα είσαι έτοιμος. Έτσι, αν αυτό είναι όλο που ξέρεις για το Θεό μου, σου ζητώ τώρα, εδώ ακριβώς, να γονατίσεις και να ζητήσεις από τον Ιησού να σου δώσει την εμπειρία του να γεννηθείς ξανά (Κατά Ιωάννην 3:3–8), για την οποία Αυτός είπε στο Νικόδημο, στο Κατά Ιωάννην, κεφάλαιο τρίτο, και ω πώς θα κουδουνίσουν τα κουδούνια χαράς – Δοξάστε το Όνομα Του.

³¹ Αρχισε να γίνεται πιο σκοτεινό το δωμάτιο του νοσοκομείου, σαν να ήταν

ένα μεγάλο δάσος. Μπορούσα να ακούσω τον άνεμο να φυσά δια μέσω των φύλλων, αλλά ακόμα φαινόταν να είναι πολύ μακριά μέσα στο δάσος. Θα έχετε πιθανώς ακούσει ένα φύσημα ανέμου να ταρακουνάει τα φύλλα, ενώ ερχόταν ολοένα και πιο κοντά σας.

³² Σκεφτόμουν: “Λοιπόν, αυτός είναι ο θάνατος που έρχεται να με πάρει”! Ω! Η ψυχή μου θα συναντούσε το Θεό. Προσπάθησα να προσευχηθώ αλλά δεν μπορούσα. Ο άνεμος είχε πλησιάσει τόσο πολύ και γινόταν ολοένα και πιο δυνατός. Τα φύλλα κροτάλισαν και ξαφνικά έμεινα αναισθητός.

³³ Τότε, μου φάνηκε ότι ήμουν και πάλι ένα μικρό ξυπόλητο παιδί, που στεκόταν στο ίδιο μονοπάτι κάτω από το ίδιο δέντρο. Άκουσα εκείνη την ίδια φωνή που έλεγε: “Ποτέ μην πεις ή καπνίσεις”. Και τα φύλλα, τα οποία άκουσα, ήταν τα ίδια που κροτάλισαν σε εκείνο το δέντρο, εκείνη τη μέρα. Αλλά αυτή τη φορά, η φωνή είπε: “Σε κάλεσα και συ δεν ήθελες να πάς”. Αυτό επαναλήφθηκε την τρίτη φορά. Τότε είπα: “Κύριε, αν είσαι εσύ, άφησε με να γυρίσω πίσω στη γη και θα κηρύξω το Ευαγγέλιο Σου από τις στέγες των σπιτιών μέχρι και τις γωνιές των δρόμων. Θα μιλήσω σε όλους γι’ αυτό!”.

³⁴ Όταν αυτό το όραμα πέρασε, ανακάλυψα ότι ποτέ δεν είχα αισθανθεί καλύτερα. Ο χειρουργός ήταν ακόμα μέσα στο κτίριο. Ήρθε και με κοίταξε και ξαφνιάστηκε. Φαινόταν σαν να νόμιζε πως ήμουν νεκρός και έπειτα είπε: “Δεν είμαι θρήσκος άνθρωπος, το επάγγελμά μου είναι τόσο σπουδαίο, αλλά ξέρω ότι ο Θεός έχει επισκεφθεί αυτό το αγόρι”. Γιατί το είπε αυτό, δεν ξέρω. Κανένας δεν είπε τίποτα γι’ αυτό. Αν είχα τότε τη γνώση που έχω τώρα, θα είχα σηκωθεί από το κρεβάτι και θα φώναζα: Δοξάστε το Όνομα Του.

³⁵ Μετά από λίγες μέρες μου επέτρεψαν να γυρίσω στο σπίτι, αλλά ήμουν ακόμη άρρωστος και αναγκάστηκα να φορέσω γυαλιά στα μάτια μου εξαιτίας του αστιγματισμού. Το κεφάλι μου τινάζοταν όταν κοιτάζα κάτι για λίγο.

³⁶ Άρχισα να αναζητώ και να βρίσκω το Θεό. Πήγαινα από εκκλησία σε εκκλησία προσπαθώντας να βρω ένα μέρος στο οποίο διδασκαν πως κάποιος θα μπορούσε να γεννηθεί ξανά. Το λυπηρό ήταν ότι δεν κατάφερα να βρω καμιά. Είπα ότι αν ποτέ ήμουν χριστιανός, θα ήμουν πραγματικά χριστιανός. Ένας κήρυκας που με άκουσε να κάνω την παρατήρηση αυτή μου είπε: “Λοιπόν, Μπίλυ, γιε μου, τώρα εκτρέπεις σε φανατισμό”. Είπα, ότι, αν ποτέ είχα μία πραγματική πίστη, θα ήθελα να την αισθανθώ όταν έρθει, όπως έκαναν και οι μαθητές του Χριστού.

³⁷ Ω, ας δοξαστεί το Όνομα Του. Απέκτησα πραγματική πίστη αργότερα και ακόμα την έχω, και με τη βοήθεια Του θα την κρατήσω για πάντα.

³⁸ Μία νύχτα διψούσα τόσο για Θεό και μια πραγματική εμπειρία. Βγήκα έξω στο παλιό υπόστεγο του σπιτιού και δοκίμασα να προσευχηθώ. Δεν ήξερα πως να προσευχηθώ τότε και έτσι άρχισα να μιλάω σε Αυτόν, όπως θα

κληρικούς της πόλης και της χώρας, που προσεύχονταν γι’ αυτήν. Σταθερά γινόταν χειρότερη. Τότε σταλήκαμε στο Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα, για να δούμε έναν άνδρα με το όνομα σεβάσμιος Ουίλιαμ Μπράνχαμ, ο οποίος έχει το δώρο της θεικής θεραπείας. Ο αδελφός Μπιλ, όπως ονομάζεται, ήρθε σε μας αμέσως. Μετά από ώρες προσευχής, μπήκε μέσα και μας είπε πως ο Θεός του έδειξε σε όραμα τι πρέπει να κάνουμε για τη μικρή μας Μπέτυ. Εκείνη ήταν σχεδόν πετσί και κόκαλο και έτρεμε όλη την ώρα σαν να είχε παραλύσει. Ο αδελφός Μπιλ μας ρώτησε αν θα πιστεύαμε το Θεό και αν θα υπακούαμε σε αυτά που Αυτός λέει ότι πρέπει να κάνουμε. Μετά που είχε προσευχηθεί και κάλεσε πάνω σε αυτή το Όνομα του Ιησού, το μικρό μας κοριτσάκι θεραπεύτηκε αμέσως. Αυτό έγινε πριν από 10 μήνες περίπου. Η μικρή μας Μπέτυ χαίρει τώρα άκρας υγείας και είναι τόσο παχουλή όσο είναι δυνατό. Με ευχαρίστηση θα έγραφα σε οποιονδήποτε σχετικά με τη θεραπεία της Μπέτυς, ή για οποιεσδήποτε άλλες θεραπείες συνέβησαν κατά τη διάρκεια της θρησκευτικής αφύπνισης και αναγέννησης που έκανε ο αδελφός Μπράνχαμ στο Σεντ Λούις, το 1945. [Επιμελητής: Οι θεραπείες που έλαβαν χώρα κατά τη θρησκευτική αφύπνιση και αναγέννηση στο Σεντ Λούις, βρίσκονται στο βιβλίο με τον τίτλο “Heavenly Vision”, που γράφτηκε από τον αδερφό Μπράνχαμ. Μην παραλείψετε να το διαβάσετε]

Σεβάσμιος Ρόμπερτ Ντάβερτυ - 2009, Λεωφόρος Γέινο, Σεντ Λούις, Μισσούρι

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵⁵ Ήμουν στο κρεβάτι ανάσκελα για οχτώ χρόνια και εννιά μήνες με φυματίωση και οι γιατροί με είχαν εγκαταλείψει. Μόλις που ζύγιζα 23 κιλά και φαινόταν ότι κάθε ελπίδα είχε χαθεί. Τότε ήταν που ήρθε ο σεβάσμιος Ουίλιαμ Μπράνχαμ από το Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα, τριάντα πέντε περίπου χιλιόμετρα από το σπίτι μου. Είχε δει ένα όραμα, στο οποίο ένα αμνός πιάστηκε στην έρημο και κραύγαζε “Μίλταουν” (εκεί είναι που κατοικώ). Ο αδελφός Μπράνχαμ δεν είχε έρθει ποτέ εδώ και ούτε γνώριζε κανένα από εδώ. Μπήκε μέσα, έβαλε τα χέρια του πάνω μου και προσευχήθηκε, καλώντας σε μένα το Όνομα του αγαπημένου μας Κυρίου Ιησού. Μου φάνηκε ότι κάτι με έπιασε και αμέσως σηκώθηκα και ευχαρίστησα το Θεό για τη δύναμη Του να με θεραπεύσει. Βγήκα έξω από το σπίτι για πρώτη φορά μετά από οχτώ χρόνια. Μετά βαπτίσθηκα στο ποτάμι, στο Όνομα του Ιησού Χριστού. Είμαι τώρα η πιανίστρια στην τοπική Εκκλησία των Βαπτιστών. Πολλά περισσότερα ακολούθησαν αυτή τη μεγάλη θεραπεία. Δεν έχω όμως χώρο να τα γράψω όλα σε αυτή τη μαρτυρία. Με ευχαρίστηση θα γράψω και θα μιλήσω με λεπτομέρεια σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται να ακούσει για την αποκατάστασή μου.

παρευρέθηκα σε αρκετές συναθροίσεις κατά τις οποίες δίδασκε. Ο Θεός πραγματοποιούσε πολλά πολλά θαύματα μέσω αυτού. Του τηλεφώνησα και του ζήτησα να προσευχηθεί για μένα. Ο καρκίνος μου εξαφανίστηκε. Ακόμα είμαι ευτυχισμένη, δοξάζοντας και ευχαριστώντας το Θεό.

Κυρία Α. Στίνερ, Λεωφόρος Μισσούρι, Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵² Ο γιατρός της οικογένειας εγκατέλειψε τις προσπάθειες του και μου έδωσε μερικές ώρες ζωής. Ήμουν άρρωστη περίπου για τρία χρόνια από καρκίνο. Ένας άντρας με το όνομα Γουάισχαρτ μου είπε για τον αδελφό Μπράνχαμ. Εκείνος, οδήγησε 55 περίπου χιλιόμετρα μέσα από χιόνι και πάγο για να φτάσει σε μένα. Την ώρα που έφτασε εκεί, ένας σημαντικός αριθμός φίλων και συγγενών είχαν μαζευτεί για να με δουν για τελευταία φορά. Οι κόρες μου είχαν αγοράσει τα ρούχα για τον τάφο. Ήμουν σχεδόν αναίσθητη όταν ο αδελφός Μπράνχαμ είχε φτάσει. Ζήτησε από όλους τους άπιστους να βγουν από το δωμάτιο. Μετά γονάτισε και προσευχήθηκε για μένα. Ένιωσα τη δύναμη του Θεού πάνω μου όταν ακούμπησε το χέρι του στο δικό μου και αμέσως αισθάνθηκα ότι ο καρκίνος μου είχε φύγει. Σηκώθηκα στα πόδια μου δοξάζοντας το Θεό για τη δύναμη Του. Αυτό έγινε πριν από τέσσερα χρόνια και από τότε δεν εμφανίστηκε ξανά ο καρκίνος. Δόξα τω Θεώ για την καλοσύνη Του.

Κυρία Σάρρα Χόις, Μίντλτλουν, Ιντιάνα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵³ Ήμουν ανάπηρος από γεννήσεως. Δεν μπορούσα να περπατήσω, να χρησιμοποιήσω τα χέρια μου ή τους βραχίονες μου. Άκουσα ότι ο αδελφός Μπράνχαμ έκανε συναθροίσεις θεραπείας των αρρώστων και προσευχόταν για τους αρρώστους. Παρευρέθηκα σε κάποιες και είδα πολλά θαυμάσια πράγματα να γίνονται από την πίστη στο όνομα του Ιησού και στην χειροθεσία για προσευχή. Ο αδελφός Μπράνχαμ προσευχήθηκε για μένα, μετά κοίταξε ίσια σε μένα και είπε: “ Στο Όνομα του Ιησού, περπάτησε”. Ένιωσα τη δύναμη του Θεού να έρχεται πάνω στο σώμα μου. Υπάκουσα, και για πρώτη φορά στη ζωή μου άρχισα να περπατώ. Δοξάστε το Όνομα Του για πάντα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵⁴ Το μικρό μας κοριτσάκι, η Μπέτυ, ήταν άρρωστο για τρεις μήνες. Την πήραμε να δει δύο διαπρεπείς γιατρούς της πόλης αλλά δεν μπόρεσαν να βρουν την αιτία της αρρώστιας. Επίσης, είχαμε πολλούς σπουδαίους

μιλούσα σε οποιονδήποτε άλλο. Ξαφνικά, ένα φως ήρθε στο υπόστεγο και σχημάτισε ένα σταυρό. Τότε μία φωνή από το σταυρό μίλησε σε μένα σε μια γλώσσα που δεν μπορούσα να καταλάβω. Έπειτα έφυγε. Ήμουν γοητευμένος. Όταν ήρθα στα λογικά μου, προσευχήθηκα και πάλι: “ Κύριε, αν είσαι εσύ, Σε παρακαλώ, έλα και μίλα σε μένα ξανά”.

³⁹ Είχα ξεκινήσει να διαβάζω τη Βίβλο μου από τότε που επέστρεψα σπίτι από το νοσοκομείο, και είχα διαβάσει στο Επιστολή Α’ Ιωάννου, κεφάλαιο 4:1: “Αγαπητοί, μη παντί πνεύματι πιστεύετε, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα ει εκ του Θεού έστιν”.

⁴⁰ Ήξερα ότι ένα πνεύμα είχε εμφανιστεί σε μένα, και καθώς προσευχόμουν εμφανίστηκε ξανά. Τότε μου φάνηκε ότι χίλιες λίρες σηκώθηκαν από την ψυχή μου και την ελάφρυναν. Έκανα ένα σάλτο και άρχισα να τρέχω στο σπίτι και μου φάνηκε σαν να έτρεχα πάνω στον αέρα. Η μητέρα μου, ρώτησε: “Μπιλ, τι σου έχει συμβεί;”. Και εγώ απάντησα: “ Δεν ξέρω, αλλά σίγουρα αισθάνομαι καλά και ελαφρύς”. Δεν μπορούσα να μείνω άλλο στο σπίτι. Έπρεπε να βγω έξω και να τρέξω.

⁴¹ Ήξερα τότε ότι αν ο Θεός ήθελε από εμένα να κηρύξω, θα με θεράπευε, και έτσι πήγα σε μια εκκλησία που πίστευε στην απάλειψη της αρρώστιας με λάδι. Προσευχήθηκαν για μένα και θεραπεύτηκα αμέσως. Είδα τότε ότι οι μαθητές του Χριστού, δύο χιλιάδες χρόνια πριν, είχαν κάτι που οι περισσότεροι κήρυκες δεν έχουν σήμερα. Οι μαθητές βαπτίσθηκαν από το Άγιο Πνεύμα και έτσι μπορούσαν να θεραπεύσουν τους ασθενείς και να κάνουν μεγάλα θαύματα στο Όνομα Του. Έτσι άρχισα να προσεύχομαι για το βάπτισμα από το Άγιο Πνεύμα και το έλαβα.

⁴² Μία μέρα, περίπου έξι μήνες αργότερα, ο Θεός μου έδωσε την επιθυμία της καρδιάς μου. Μίλησε σε μένα με ένα μεγάλο φως και μου είπε να πάω να κηρύξω και να προσευχηθώ για τους αρρώστους και ότι Αυτός θα τους θεράπευε από οποιαδήποτε αρρώστια. Άρχισα να κηρύττω και να κάνω εκείνο που Αυτός μου είπε να κάνω. Ω φίλε μου, δεν μπορώ να αρχίσω να σου διηγούμαι όλα που συνέβησαν. Τυφλωμένα μάτια άνοιξαν, οι κουτσοί περπάτησαν, καρκίνοι είχαν θεραπευτεί και όλα τα είδη των θαυμάτων είχαν γίνει.

⁴³ Μία μέρα ήμουν στο κάτω μέρος της οδού Άνοιξη (Σπριγκ Στριτ), Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα, μετά από συναντήσεις δύο εβδομάδων κατά τις οποίες δίδαξα και βάπτισα 130 άτομα. Ήταν μία ζεστή μέρα του Αυγούστου και ήταν παρόντες περίπου τρεις χιλιάδες άνθρωποι στα υψώματα του ποταμού. Ήμουν έτοιμος να βαπτίσω το 17ο άτομο, όταν ξαφνικά άκουσα και πάλι εκείνη τη σιγανή και ήρεμη φωνή, που είπε: “Κοίταξε ψηλά”. Ο ουρανός είχε χρώμα ορειχάλκινο εκείνη τη ζεστή μέρα του Αυγούστου. Δεν είχαμε καθόλου βροχές για τρεις εβδομάδες. Άκουσα τη φωνή ξανά, και την τρίτη φορά είπε

και πάλι: “Κοίταξε ψηλά”.

⁴⁴ Κοίταξα ψηλά, και ήρθε από τον ουρανό ένα μεγάλο φωτεινό αστέρι που είχα δει πολλές φορές πριν, αλλά δε σας είχα μιλήσει γι’ αυτό. Πολλές φορές έχω μιλήσει σε ανθρώπους για αυτό το αστέρι που εμφανίζεται και αυτοί μόνο γελούσαν και έλεγαν: “Μπιλ, το φαντάζεσαι μόνο. Ή ίσως ονειρευόσουν”. Αλλά δόξα τω Θεώ, αυτή τη φορά, Αυτός έκανε τον εαυτό Του ορατό σε όλους, διότι το αστέρι ήρθε τόσο κοντά σε μένα που δεν μπορούσα ούτε καν να μιλήσω.

⁴⁵ Μετά που είχαν περάσει μερικά δευτερόλεπτα, κραύγασα, και πολλοί άνθρωποι κοίταξαν ψηλά και είδαν το αστέρι ακριβώς πάνω από μένα. Μερικοί λιποθύμησαν, ενώ άλλοι φώναζαν και άλλοι έτρεχαν να φύγουν. Τότε το αστέρι γύρισε πίσω στον ουρανό, και το μέρος που είχε αφήσει ήταν περίπου ενάμιση τετραγωνικό μέτρο · και αυτό το μέρος συνέχισε να κινείται και να αναταράσσεται σαν να ήταν κινούμενο κύμα. Είχε σχηματιστεί σε αυτό το μέρος ένα μικρό λευκό σύννεφο και το αστέρι περιλήφθηκε μέσα σε αυτό το μικρό σύννεφο.

⁴⁶ Αγαπητέ αναγνώστη, μακάρι να είχα χώρο σε αυτό το βιβλίο για να σου διηγηθώ τα πολλά πράγματα που έχουν συμβεί, για το πώς η εκκλησία μας οικοδομήθηκε και για το πώς διεξήγαμε πολλές ζωντανές θρησκευτικές αφυπνίσεις μέσα από τη διδασκαλία της εκκλησίας μας. Άνθρωποι έχουν έρθει από μακριά και από κοντά για να θεραπευτούν. Αλλά θέλω και πρέπει να κάνω αυτό το βιβλίο τόσο μικρό, ώστε να είναι φτηνό και κατάλληλο για όλους. Αυτά τα πράγματα θα σε πληροφορήσουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ακόμη ο Αυτός, όπως ήταν εχτές και σήμερα και θα είναι αιώνια, και ότι πρέπει να Τον πιστεύεις και πρέπει να σωθείς. Αν μπορείς να Τον πιστεύεις, οποιονδήποτε στιγμή οι αναγεννήσεις μας είναι κοντά σου, σε παρακαλώ να τις παρακολουθήσεις.

MARTYRIES

⁴⁷ Τώρα, στις επόμενες σελίδες, θα βρείτε μερικές προσωπικές μαρτυρίες από κάποιους ανθρώπους που έχουν θεραπευτεί κατά τις συναθροίσεις μας.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁴⁸ Ήμουν στο νοσοκομείο στο Νιου Άλμπαν, στην πολιτεία Ιντιάνα, όταν άκουσα για τον αδελφό Μπράνχαμ. Είχα χτυπηθεί από αυτοκίνητο. Σχεδόν όλα τα πλευρά μου ήταν σπασμένα. Η πλάτη μου διαστρεβλώθηκε. Ήμουν μία περίπτωση χωρίς ελπίδα για ιατρική βοήθεια. Ο αδελφός Μπράνχαμ προσευχήθηκε για μένα και αμέσως τα πλευρά μου πήγαν στον τόπο τους, και

η πλάτη μου το ίδιο. Ο γιατρός δεν μπορούσε να το καταλάβει. Σηκώθηκα πάνω, έβαλα τα ρούχα μου και πήγα σπίτι και πήγα στη δουλειά μου. Δόξα τω Θεώ για τη θεραπευτική Του δύναμη.

Ουίλιαμ Μ. Μέριλ, Οδός Κλαρκ 1034, Νιου Άλμπαν, Ιντιάνα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁴⁹ Ήμουν ανάπηρη και κλινήρης για πολλά χρόνια. Τα άκρα μου είχαν τραβηχτεί κατά τρόπο που δεν μπορούσα να περπατήσω. Ο γιατρός είπε ότι δε θα ξαναπερπατούσα ποτέ. Άκουσα για τον αδελφό Μπράνχαμ και για το πώς ο Θεός απαντούσε στις προσευχές του. Έτσι, του τηλεφώνησα. Αυτός και ένας άλλος νέος που ονομαζόταν Ντίρκ, ήρθαν και προσευχήθηκαν για μένα. Αμέσως τα άκρα μου θεραπεύτηκαν. Μπορούσα και πάλι να περπατήσω. Και ακόμα περπατώ. Πάνε τώρα τέσσερα χρόνια που συνέβηκε αυτό. Δοξάζω το Θεό για την υπέροχη δύναμη Του.

Κυρία Μαίρη Ντερ Οχάνιον, Οδός Ανατολικής Βαλανιδιάς 2223, Νιου Άλμπαν, Ιντιάνα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵⁰ Ήμουν ανάπηρη για πάρα πολλά χρόνια. Τα άκρα του σώματος μου είχαν τσακιστεί και σύμφωνα με τους γιατρούς δε θα μπορούσα να περπατήσω ξανά. Ο γιος μου με οδήγησε με το αναπηρικό καροτσάκι σε μία συνάθροιση του αδελφού Μπράνχαμ. Εκείνο το βράδυ είδα έναν άντρα, που δεν είχε περπατήσει για δεκαοχτώ χρόνια, να περπατά. Επίσης, είδα έναν άντρα να επανακτά την όραση του και να βαδίζει μέσα στην εκκλησία χωρίς καμιά βοήθεια. Ήταν τυφλός για πάνω από 40 χρόνια. Πολλοί άλλοι ανάπηροι, με όλων των ειδών αρρώστιες, θεραπεύτηκαν εκείνη τη νύχτα. Έτσι, όταν ήρθε η ώρα να προσευχηθούν για μένα, είχα πίστη στο ότι ο Ιησούς ήταν ο Αυτός χθες, σήμερα και εις τους αιώνες. Ο αδελφός Μπράνχαμ προσευχήθηκε για μένα και πήρε το χέρι μου και είπε: “Στο Όνομα του Ιησού – περπάτησε”. Αισθάνθηκα τη δύναμη του Θεού να έρχεται πάνω σε μένα. Τα άκρα μου εξαπλώθηκαν ίσια μπροστά μου, πήγαν στο πάτωμα και άρχισα να περπατώ και να δοξάζω το Θεό. Άφησα το παλιό αναπηρικό καροτσάκι μου και περπάτησα μέσα από μερικά τετράγωνα στην πόλη για να πάω σπίτι.

Κυρία Τ. Χάργκροουθ, Οδός Ανοιξης 149 (Spring Street), Τζέφερσονβιλ, Ιντιάνα.

Για όποιον πιθανώς ενδιαφέρεται:

⁵¹ Οι γιατροί εγκατέλειψαν τις προσπάθειες τους με το καρκίνο μου και μου έδωσαν δύο χρόνια. Γνώριζα τον αδελφό Μπράνχαμ για μερικά χρόνια και